

tidspunkt engang i fremtiden, hvor nær en fremtid det bliver, skal jeg ikke kunne udtale mig om, hvor det her bliver mere dagligdag, og det må man jo forholde sig til som politiker.

Og selv om hr. Naser Khader var knap så, synes jeg, positiv, som fru Elisabeth Arnold var, da denne her sag første gang blev behandlet, så vil jeg sige, at man jo bliver nødt til som politiker at gå ind og gøre op med sig selv, om det her er noget, man mener ikke skal finde anvendelse, altså, at gå ind for et totalforbud, eller om man mener, at der under restriktive vilkår skal være en mulighed, hvis ellers der bliver foretaget en saglig, etisk og kvalitativ afvejning af de negative og positive effekter.

Kl. 10.55

Det, der har været afgørende for regeringen, har været, at vi nu har fået lavet, synes jeg, en meget restriktiv liste for, hvornår man overhovedet skal give tilladelse, men i hvert enkelt tilfælde. Det er ikke sådan, at det i sig selv er nok til, at Dyreforsøgstilsynet kan give en tilladelse, hvis der kommer en ansøgning fra et firma, der siger, at »det her har væsentlig gavn for folkesundheden«, at »nu har vi fundet løsningen på kræftens gåde«, eller hvad ved jeg, at man blot kommer og siger, at man har noget, man mener vil være til almenvellets gavn, til gavn for folkesundheden.

Man skal i hvert enkelt tilfælde gå ind og lave en proportionalitetsafvejning af de positive virkninger, som en tilladelse vil kunne give, om de opvejer de negative følger, det har for de dyr, som udsættes for forsøget. Og jeg synes altså, det er helt afgørende, at det proportionalitetshensyn er der.

Dertil vil jeg godt sige, at regeringen har udfærdiget lovforslaget på denne måde, fordi vi har en opfattelse af, at man som samfund skal have en mulighed for at tilgodese f.eks. sundhedshensyn, miljø eller andet til gavn for fremtidens generationer ved at tillade forskning med anvendelse af de her nye teknikker, men selve administrationen af dette og tilladelserne skal foretages og gives set gennem restriktive briller.

Jeg vil også sige, at regeringen går meget ind for, at det her kommer til at ske i fuld åbenhed. Det synes jeg er helt afgørende. Derfor er reglerne også allerede i dag sådan, at Dyreforsøgstilsynet jo afgiver en årsberetning, og det vil også fortsat være sådan, at når Dyreforsøgstilsynet afgiver årsberetningen, som jo bliver oversendt til Retsudvalget, vil det være beskrevet, hvor mange dyr, det drejer sig om, hvilken type dyr

og hvad det er for en tilladelse, der er givet, sådan at vi fra Folketingets side har fuld parlamentarisk indsigt i, hvordan det her område udvikler sig.

Hvis man så synes – og det synes jeg så er det politisk rigtige – at Dyreforsøgstilsynet, som hr. Per Clausen var inde på, ikke administrerer set gennem de briller, som vi politisk her har redegjort for, så synes jeg sådan set, at det er legitimt at gå ind og sige, at så må lovforslaget præciseres på nogle punkter, for så er det restriktive udgangspunkt, som vi her har beskrevet, altså ikke i overensstemmelse med det, der sker i praksis.

Men jeg synes, det er meget forkert ligesom på forhånd at udtrykke mistillid til Dyreforsøgstilsynet, som efter min opfattelse ikke på nuværende tidspunkt i noget som helst tilfælde kan give anledning til kritik, eller som har truffet, synes jeg, vidtgående, mærkelige beslutninger. Jeg synes, at man må vise Dyreforsøgstilsynet den velvilje og så sige: Lad dem vise, om de nu så også gør tingene i overensstemmelse med de intentioner, som Folketinget kan blive enige om.

Jeg vil gerne sige, at ikke kun for mig personligt, men også for regeringen er det her jo ikke et område, der er enkelt at tage stilling til, netop fordi det rejser mange etiske spørgsmål. Derfor er jeg også indstillet på under udvalgsbehandlingen, at vi gør os umage med at gå ind og præcisere, hvad det så er, vi mener med de her kriterier, hvad det er, vi mener med proportionalitetshensynet, sådan at man vurderer de negative følger, for jeg håber da meget på, at der kan blive en bred opbakning til lovforslaget ved dets endelige vedtagelse.

Jeg håber med disse ord i hvert fald ikke, at vi har talt os længere fra hinanden, men at vi måske prøver at nærme os hinanden og så se, om ikke at vi kan få en bred tilslutning til forslaget.

Hr. Frode Sørensen var inde på et område, som ikke er medtaget som en del af lovforslaget, men som er et område, der skal reguleres, og det er spørgsmålet om import af klonede dyr. Det diskuterede vi også sidst, og det medvirker jeg meget gerne til at vi så fortsætter diskussionen af under udvalgsbehandlingen. Men jeg vil da godt gentage her, at begrundelsen for, at det ikke er medtaget på nuværende tidspunkt, er, at det ikke er noget, der i realiteten finder anvendelse, og derfor har den ansvarlige minister ment, at man måske skulle afvente, at der sker en udvikling på området, til man kan sige, at der nu er noget, vi kan tage stilling til at regulere.